

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. W. i R. Ł.
przeciwko Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 października 2019 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 czerwca 2019 r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 lutego 2019 r. Wyjaśnił, że o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia w stosunku do każdego z powodów, a nie łącznie. W niniejszej sprawie powodowie wnosili o zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego

z nich kwot po 45 467,63 zł z tytułu odszkodowania za utracone korzyści wskutek zawinionego działania pozwanej. W związku z tym dla oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej nie ma znaczenia łączna suma dochodzonych roszczeń, lecz wysokość każdego z nich oceniana osobno.

Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego, zarzucając naruszenie art. 72 § 1 pkt 1 i art. 25 w związku z art. 368 § 2 w związku z art. 398⁴ § 3 i art. 398² k.p.c. oraz art. 1035 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozwana w skardze kasacyjnej określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 90 938 zł, na którą składały się zasądzone od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwoty po 45 467,63 zł. Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Pozwana w zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego podkreśliła, odwołując się do art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., że pomiędzy powodami zachodzi współuczestnictwo materialne, polegające na tym, że ich roszczenie w stosunku do pozwanej jest oparte na tej samej podstawie faktycznej i prawnej, ponadto wynikało z istniejącej pomiędzy nimi wewnętrznej więzi materialnoprawnej, tym samym, występuje jedna wartość przedmiotu zaskarżenia odnosząca się do powodów łącznie, a skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest dopuszczalna. Z tym stwierdzeniem nie można zgodzić się. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 kwietnia 2015 r., III CSK 256/14 (niepubl.) wskazał, że współuczestnictwo powodów miało charakter materialny, ponieważ zgłoszone przez nich żądania wynikały z tej samej podstawy faktycznej i prawnej (art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c.). W takim wypadku wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną określa się odrębnie w stosunku do każdego ze współuczestników, zarówno w przypadku współuczestnictwa formalnego, jak i materialnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2000 r., I CZ 48/00, niepubl. i z dnia 22 stycznia 2015 r., I CZ 117/14, niepubl.). Zasada ta obowiązuje również wtedy, gdy roszczenie stanowi składnik masy spadkowej i jest dochodzone przez spadkobierców stosownie do ich udziałów w spadku. Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela to stanowisko.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

aj